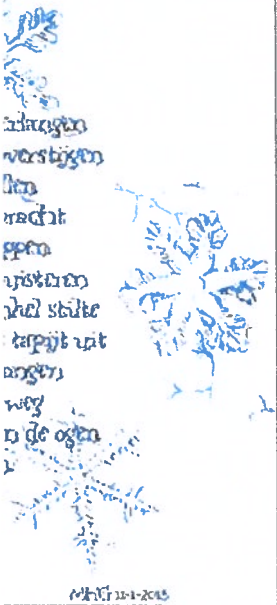


# ZONE GRIMBERGEN

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

## Pastor van het Heilig Hart



ok al komt ze weinig op de  
nd. Er zijn meer dichters  
, maar de meesten staan niet  
euwen om in de schijnwer-  
komen. Het wintergedicht  
afdrukken is van Maria-He-  
briëls. Ze woont in Meise  
omt vaak naar onze basiliek.  
huwd en moeder van twee

schrijft en wat ze tekent is  
lachtzaam, en warm. Kijk  
ar haar website [www.ontginkleur.be](http://www.ontginkleur.be).

waarbij u als cursist sterk  
en wordt.

nsdag 17, 24 februari, 2, 9,  
aart van 14 tot 16 uur in het  
nbeek/Grimbergen  
02/269.01.43 (Marc Van  
n op 016/310.670 (Davids-  
ademie).  
eer op [www.davidsfonds-  
emie/index.phtml](http://www.davidsfonds-<br/>emie/index.phtml)

Eén dag voor Driekoningen is de kerstsfeer overvloedig aanwezig ten huize van Marleen Peeters. Maar behalve het kindje Jezus hebben ook andere kindjes op een deel van de woonkamer beslag gelegd. We zijn hier bij jonge grootouders. Dat hadden we ook vermoed, want in de auto voor de garage zagen we achterin twee kinderzitjes. Als opa met ervaring waren we meteen nieuwsgierig.

### Voor hoeveel kleinkinderen mag je zorgen, en hoe jong zijn ze?

Ze zijn met twee, 4 jaar en 2,5, en ze zorgen voor een vrolijk hoofdstuk in ons levensboek. Ze zijn echt zo simpel en zo puur als wij zelf beter zouden blijven op volwassen leeftijd. En hun vertrouwen is grenzeloos.

We hebben drie volwassen kinderen, twee zonen en een dochter. Ze hebben alle drie een relatie, zijn met hun partner samen aan het werk, en ze wonen in de buurt. Elke zondagavond eten we met zijn allen samen. Ze zoeken en vinden op hun

manier hun weg in het leven, en wij zijn ongelooflijk trots op hen.

### Je bent sinds begin oktober pastor (met één O) in het Heilig Hart in Grimbergen. Wat heb je eerder gedaan?

Mijn echtgenoot en ik zijn verpleegkundigen. Ik heb ook de opleiding vroedkunde gevolgd. 25 jaar werkte ik als vroedvrouw in het verloskwartier in het Van Helmont Ziekenhuis te Vilvoorde. Ik mocht overgangen begeleiden wanneer het leven begint. Ik beleefde mijn werk niet zuiver als een medische aangelegenheid. De verbinding tussen de beide ouders en de ontmoeting met het nieuw geboren kindje vond ik steeds een ontroerend moment.

De laatste jaren mocht ik overgangen ondersteunen die zich dichter bij het einde van het leven situeren. Begin en einde van een leven brengen me dichtbij het mysterie van het leven. Fascinerend!

### “Verbinding” is essentieel in je leven.

Mensen worden geboren als verbonden wezens. Verbonden leven is gaandeweg gegroeid tot mijn eigen “drive” in mijn gelovig worden en zijn. Verbonden met jezelf, verbonden met de anderen, verbonden in de natuur, verbonden met de gans Andere.

Verbonden leven met God maak ik vaak zichtbaar in mijn dagdagelijkse doen en laten. Daarom is er zoveel hier binnenshuis dat naar Hem verwijst, dat me naar de Bron terugbrengt.

Ik wil in contact blijven met God, als dat niet gebeurt geraken we mekaar kwijt. De laatste jaren brachten mij tot het besef: Alles is in Zijn hand, Hij bemint ons oneindig. Je komt hem op het spoor, vooral wanneer je denkt dat Hij je helemaal vergeten is. Jezus zelf heeft altijd heel verbonden geleefd met mensen op zijn weg.

Lees voort blz. 4





# 4 PASTORALE ZONE GRIMBERGEN

## Pastor van het Heilig Hart

(vervolg van blz. 1)

Ik kom zoveel goddelijke momenten tegen, elke dag. Het is een soort geloven dat daag doet. Ik kan daar niet over zwijgen hoe bereijdt ik me daardoor voor.

Natuurlijk kan ik ook moeilijke momenten, verdriet dat te groot is voor een mens alleen. Maar ik heb voor een warme kring van vrienden die me dragen. Een beetje zoals de "hamme" in het evangelie. Je wordt gedragen over een moeilijk struifje lvean heen. Soms ben je zelf drager om anderen te helpen.

**Weldt-vertiefde heeft je het meest ont-**

**redaktief?**  
Enkele doodgedoorden kindjes op ma, te jong overleden vrienden en familie.

Da mijn moeder door demetie is gestorven toen ze nauwelijks 58 jaar was geworden. Mijn eerste reactie daarop was: verdriet, verontwaardiging, hard vloeken. Ik heb God ter verantwoording geroepen, maar: hij bevoordelicht mij, om mee te lijden. En als de emoties zijn gaan liggen komt dit naar boven: ik word door het leven onderverdrigd, en wals mijn antwoord?

Hoe konden we mijn mama bijvoorbeeld? Ik ondervond dat ik niet verdriet vanuit een negatieve energie mocht verder leven, want mijn verdriet sloeg op haar over. Als ik haar positief benadacht, was er nog reactie. Ik kon haar van alles vertellen, ik kon haar laten voelen dat ze nog iets te bedenken had. Er zijn veel lagen in de werkelijkheid van het leven, niet alleen woorden hebben een betekenis.

**Wanneer ben je gestopt als vrouw-voorzitter?**

De ziele van mijn moeder heeft me naar de pastoraal gedreven. Ik heb drie jaar opleiding gevolgd, tijdens de werklessen, in Leuven. Daar ging een wereld voor me open. Wat ik altijd had aangevoeld werd nu heel duidelijk. De mens die met mij de opleiding volgden hadden zoals ik al veel werkervaring en kwamen meestal uit de zorgsector. We hebben mekaar wederzijds bemoeidigd.

en ik ben sommige documenten bijzonder dankbaar voor de geloofsverdieping die ze ons geboden hebben.

Nog voor mijn opleiding voltooid was ben ik in de pastorale dienst van het Portaal-ziektehuis in Vijvevoorde terecht gekomen. Ik had mezelf een beetje overzocht, werken te tegelijk de opleiding volgen was te zwaar, en ik ben even uitgevallen. In 2008 ben ik in Machelen begonnen. Ik maakte daar deel uit van een fanatisch team van 6 pastoren, twee voor elke campus van het AZ-Sint Maarten. Een keer per maand kwamen we samen en vertoelden we in een bad van spiritualiteit.

**Wat doet een pastor vandaag in een ziekenhuis? Veel patiënten blijven er maar korter tijd.**

We doen vooral aan "prescriptiepastoraal". We zijn er heel vaak "te zien", om naar de mensen te luisteren en ze te bemoeiden. Veel patiënten in het ziekenhuis kampen met verliesvragen. Veel anderen worstelen nog met het godsbeeld uit hun jeugd, en weten niet wat ze met hun geloof moeten aanvangen, en twifelen. Maar dat mag, je luistert naar hun twijfels. Anderen halen steun uit hun geloof, bidden de rozenkrans, bidden de hun aangeleerde geboden trouw elke dag!

Je probeert als pastor handen en voeten te geven aan Gods liefde want die is er voor iedereen zonder uitzondering. Mensen nabij mogen zijn is zo bijzonder om te doen.

**Wat kan je bieden voor mensen in de gezondheidszorg?**

We hadden elke vrijdag een ontmoeting met mensen uit de PAAZ, de psychiatrie afdeling van het algemeen ziekenhuis. Luisteren naar wat mensen ten diepste bezweert is wd de hoofdrol van een ziekenhuispastor. Vanuit de vraag "hoe zou God naar deze mens kijken?". We probeerden te luisteren zonder te oordelen, en God er sprake als daar en openheid voor is. Want we geloven dat een woord van Hem zo bevruchtend kan zijn.

Ik heb meer van de patiënten geleerd en geleerd dan zij van mij. Je



krigert zoveel vertrouwen van hen. Die wederzijdse verbinding is zo seriek.

**Vind je het nooit lastig voorzitter van het dood en elend te vertoel-**

Als gelovige hebben we het grote voorrecht dat we alles aan een barmhartige nabije God mogen toevertrouwen. Dat maakt een heel verschil. Je draagt het nooit alleen. Ik ben een levenslustig mens hoor. "Ik ben gekomen, opdat zij leven zouden bezitten en wel in overvloed", lezen we in het evangelie van Johannes, en we mogen niet te lang wachten om al wat te proberen van de heerlijkheid. Daarom heb ik voor ons twee carities geschald, jij mag kiezen.

**Je hebt wat een heel persoonlijke relatie met God, vind je?**

Ik ervaar duidelijk dat God met ons bezig is, en die ervaring heb ik ook als ik het mogelijk heb. We krijgen van Hem iets dat we niet vragen, maar het is veel groter. Het biedt me hulp. Dat is de reden waarom om ik er over wil vertellen hoe ik de Heer mag tegenkomen, ook, hoe Hij aan ons trekt. Die ontmoeting opzoeken is een gave en een opgave. Maar regelmatig afspreken met Hem, over Hem lezen, nadenken, over Hem spreken met vrienden, met Hem spreken in mijn bidden, maakt Hem tot mijn Bijzonderde God-de Nabije vriend.

**Kon je dat ook op je kinderen over-**

**brengen?**

Dat is moeilijk. "Daar is mama weer met haar proekt", durfden ze wel eens zeggen. Vandaag aarzde ik om met hen die discussie aan te gaan. Maar door onze manier van zijn tonen we wat ons bezield.

Ik kan wel aan de ouders van kinderen in de catechese vertellen hoe ik "in God geloven" beleeft. Ik ontdek dat ze zeker, met hun kinderen, een zin-voel leven willen laten drukte en activiteit de nood aan zingeving niet wordt ingevuld. De boodschap van Jezus heeft altijd tegenstrijdige aspecten. Vandaag behoort tot dat tegenstrijdige: rust en stilte opzoeken.

**Wat verwacht je van Grimbergen? Wat kan hen je de enige "pandemonium"?**

Het was niet gemakkelijk om de Medische Zwaartzustevens los te laten door de nauwe besparingsmaatregelen. Ik mis mijn "soul maids". Ik wou in Grimbergen komen werken om twee gezonde redenen: een, het is dichterbij huis, en twee, de mensen "wonen" er, ze verblijven er veel langer dan in een ziekenhuis. Je komt veel meer toe aan wat ik het liefst doe in het pastorat zijn.

Bewoners en familie nabij zijn. En er was nog een derde punt: mijn moeder heeft er ook verbleven. De warme zorg die ze hier mocht ontvangen is me altijd bij gebleven, en ook de hartelijke medewerkers.

Daarvoor kende ik het Heilig Hart noch een beetje. Er was geen vacature, toech heb ik me geprometeerd aan de directie, met de idee er kan altijd een wonder gebeuren. God, als ik er moedig ben zal het lukken, maar misschien had God andere plannen met mij. Het bundelgic dat ik bij me had om mezelf en mijn aanpak voor te stellen nam de directeur mee, nadat hij me had uitgelegd dat ze vooral geld moesten vinden om me te kunnen aanwerven. Maar zie, ik ben in het Heilig Hart gestart in oktober. Ongelooflijk toch?

**En viel het mee?**

Het was natuurlijk even wennen bij aanvang. Ik kwam in een heel andere wereld terecht. De voorbije maanden hebben we vooral kennis gemaakt, van boven naar onder en van links naar rechts. Met de bewoners en hun familie, met de medewerkers, met de afdelingen, met de teams, met de directie.

Vol bewondering kijk ik naar al de medewerkers die hier dag in dag uit zoeken naar de gepaste zorg voor onze oudere metemers. Vol bewondering kijk ik ook naar al de vrijwilligers die met zoveel helpen de handen het werk licht maken... Bijzonder warm werd ik opgevangen tijdens deze eerste maanden op de ergo-afdeling door een heel fijn team. Zij gaven me veel goede en nuttige informatie over het reilen en zellien van het huis.

Soms rakte mijn hoofd even overvol, er was altijd een vriendelijke medewerker die het me nog eens met veel geduld uitlegde. Soms rakte ik hier nog de weg kwijt, maar er is altijd een vriendelijke medewerker die me op de juiste afdeling bracht. Dat allemaal samen zorgt ervoor dat ik me hier heel welkom voel in het Heilig Hart door zoveel hartelijke mensen om me heen, en maakt van mij een gelukkige mens en pastor met veel zin in't rein

(145w)